

Mai mult decât un izvor: un stop de suflet!

Izvorul Tămăduirii

parohiaizvorultamaduriibotosani@yahoo.com

izvorultamaduriibotosani.iasi.mmb.ro

facebook.com/Biserica Izvorul Tămăduirii

Botoșani, Parcul Tineretului 2A

12 MARTIE 2017

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 11 (683) † ANUL XIV

Lupta pentru virtute și har se câștigă prin ispite

Cu toate că nu sunt de la Dumnezeu, ci de la duhurile necurate, de la lume și de la om, Dumnezeu permite ispitele, ele fiindu-ne de folos din mai multe motive. Ispitele reprezintă școala smereniei, deoarece pun la încercare puterea, mândria, răbdarea și neputința noastră. Oricât ar fi de supărătoare, ispitele ne înțeleptesc și ne învață să nu ne mândrim, cu virtuți pe care nu le avem fără ajutorul dumnezeiescului har. Lupta pentru virtute și har se câștigă prin ispite. „Cine fuge de ispite, fuge de virtute” spune Sf. Isaac Sirul. Nimeni nu ajunge om mare, nu poate să se desăvârșească în virtute dacă nu are răbdare în ispite. Cu cât se apropie un suflet mai mult de cetatea lui Dumnezeu, cu atât îl întâmpină ispite mai puternice. Ispitele învinse aduc har mai mult. Dumnezeu nu dă harul fără ispite. În

măsura biruinței asupra patimilor și ispitelor, se dă harul. „Ia aminte și scrie în inima ta, că iubirea de plăceri și de odihnă este pricina pentru care Dumnezeu te părăsește și îngăduie să fii ispitit” (Sf. Isaac Sirul). Sf. Macarie cel Mare spune că puterea harului de care se învrednicește sufletul creștinului se câștigă numai cu luptă mare, cu răbdare multă și îndurare, prin ispite și încercări.

Ispitele vădesc ce-i în inima omului. Ispitele ne cheamă la pocăință, la ispășirea și înlăturarea păcatelor. Ispitele sunt toiag de întoarcere la Dumnezeu, pricini de trezire, îndreptare și apropiere de Dumnezeu. „Precum părinții iubitori de fii, întorc pe fii lor, care fac lucruri nesocotite, cu amenințări, așa și Dumnezeu îngăduie ispitele ca pe un toiag care întoarce pe cei vrednici de la viclenia diavolului” (Sf. Petru Damaschin). Necazurile încercărilor sunt aduse peste unii pentru ștergerea păcatelor săvârșite, peste alții pentru ștergerea celor ce le săvârșesc acum, și iarăși pentru alții pentru oprirea celor ce vor să le facă. Dar afară de acestea, mai sunt și cele care vin pentru dovedire, ca de pildă cele venite asupra lui Iov. Dumnezeu îngăduie să fim războiți de către dracii ispitelor din mai multe motive. Ispita este un foc curățitor, un mijloc de încercare a credinței și a virtuții, de îmbunătățire, desăvârșire și mântuire. Fapta bună în mijlocul ispitelor se vedește. Răul ajută binele, ispitele și suferințele ajută curățirea și desăvârșirea sufletului. Cine caută un bine, mai mare, e atacat și împiedicat de o ispită mai mare. Încercările ne vin spre învățătură și spre mântuire. Prin ele suntem pedepsiți, dar nu omorâți; învățați, dar nu părăsiți.

„Nimeni nu învață, fără să fie ispitit”, spune Sf. Isaac Sirul. →

Tot Sfântul Isaac spune: „Când pui început îmbunătățirii, pregătește-te de ispite. Întâmpină-le cu îndrăzneală, ca Iov. Dacă nu te pregătești să biruiești ispitele, depărtează-te de lucrarea virtuților”. Ispitele sunt exerciții de întărire în credință și în voință, mijloace de formare a caracterului creștin, la care nu se poate ajunge decât prin efort și lupte până la sânge. Tocmai pentru aceasta stau la mijloc ispitele și încercările cele multe, supărările și luptele și picăturile de sudoare, pentru ca să vădească cine a iubit numai pe Domnul singur cu adevărat până la moarte cu toată voința și din toată puterea lui. Ispitele arată și sporesc în noi iubirea lui Dumnezeu, în brațele căruia aflăm ajutor și ocrotire. Oricât am fi de buni sau de sfinți, cu cât se înmulțesc mai mult ispitele, cu atât ne vom simți mai aproape de Dumnezeu. Cu cât sunt mai grele și mai îngrozitoare, cu atât frica de primejdia lor ne face să ne întoarcem și să ne refugiem sub aripile proniei lui Dumnezeu. Ispitele sunt prin urmare mijloace de progres duhovnicesc, focuri curățitoare de suflet, prilejuri de înălțare și desăvârșire morală. De aceea toți oamenii sunt ispitiți. Cunoscând valoarea morală, binefăcătoare, a ispitelor, Psalmistul se roagă „Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă...” (Psalm 25, 2). Pentru cei încercați în cuptorul ispitelor se păstrează răsplătirile și cununile. Pentru ei este scris: „...necazul vostru în bucurie se va întoarce, (Ioan 16, 22). Ispitele au deci un rol pronietor și mântuitor, sub mâna ajutoare și ocrotitoare a Bunului Dumnezeu, care nu ne lasă să fim ispitiți peste puterile noastre, ci odată cu ispita aduce și scăparea din ea, ca să o putem răbda. Faptul acesta este foarte important de știut, că ispita nu e peste puterile omului. Dumnezeu permite ispita, dar pe măsura puterilor omenești, în scopul îmbunătățirii spirituale. Tot Dumnezeu este acela care scapă din ispită pe cei credincioși, iar pe cei nelegiuți îi păstrează, ca să fie pedepsiți în ziua judecării (2 Petru 2, 9). Cu încredințarea aceasta, că Dumnezeu nu ispitește, dar permite ispita pe măsura puterii omului și scapă pe cei credincioși din cursele ei, ne rugăm Ceresului Tată: „Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău” (Matei 6, 13).

Poate creștinul să biruiască ispitele?

Ajutat de harul dumnezeiesc, creștinul, poate birui chiar și ispitele cele mai puternice, mai ales că Dumnezeu nu-l lasă să fie ispitit peste puterile lui. Pe pământ, creștinul nu este ferit de ispite. Dar ispitele în sine nu sunt încă păcate și, dacă le înfruntă cu bărbăție, ele pot fi de folos credinciosului, întărindu-l în virtute. Dacă însă credinciosul nu se împotrivesc ispitelor sau își ațâță poftele sale, atunci ispitele îl duc la păcat. Exemple cum ispitele pot fi biruite, găsim în Sfânta Scriptură. Mântuitorul a fost ispitit de diavolul, după ce postise 40 de zile și 40 de noști. Socotind că o slăbire a trupului va aduce și o slăbire a sufletului, s-a apropiat de Mântuitorul cu felurite ispite, pe care însă Mântuitorul le-a biruit (Matei 4, 1-11).

INTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DESPRE CREDINȚA ORTODOXĂ

Întrebare: Cum sunt rânduite posturile?

Răspuns: Postul a fost rânduit de Dumnezeu în rai, imediat după crearea omului, când a interzis protopărinților să mănânce „din pomul cunoștinței binelui și răului” (Facere 2,17). În Vechiul Testament sunt amintite multe situații de postire. Iisus Hristos, Care a venit să împlinească Legea (Matei 5, 17), a validat postirea întâi prin exemplul Său, când a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți (Matei 4, 2), și după aceea prin învățătura Lui: „Când postiți, nu fiți triști ca fărniciii” (Matei 6,16). În altă parte a întărit că: „acest neam de demon nu iese decât cu rugăciune și cu post” (Matei 17, 21). Tot ceea ce Hristos a învățat prin cuvintele și prin viața Sa divino-umană, urmează întotdeauna și continuă să urmeze nezdruncinat Biserica. Sfinții Apostoli și primii creștini țineau porunca postirii cu sfințenie. Foarte devreme postirea a fost legalizată în chip concret de către Sfintele Canoane (Canonul 69 al Sfinților Apostoli, Canonul 89 al Sinodului VI Ecumenic).

Întrebare: Cum trebuie să administrăm bunurile materiale?

Răspuns: Pentru dobândirea banilor sau a altor lucruri materiale, nu trebuie niciodată să-l nedreptățim pe aproapele și să folosim în general mijloace ilicite și neortodoxe, meșteșugiri ademenitoare, escrocherii și minciuni. Pentru că Dumnezeu urăște nedreptatea (Psalm 44, 8; Evrei 1, 9) și pedepsește mai devreme sau mai târziu pe toți cei care fac nedreptate. Așadar, în chip drept, Psalmistul arată că „cel care iubește nedreptatea își urăște sufletul lui” (Psalmul 10, 5). De aceea, să dobândim bunurile materiale doar cu mijloace legale, adică în moduri îngăduite atât de legea lui Dumnezeu, cât și de legea cetății, așa cum este în principal lucrarea, osteneala personală cinstită. De altfel, lucrarea este cuprinsă atât în poruncile Vechiului Testament cât și ale Noului Testament. Nimeni nu trebuie să urmărească dobândirea bunurilor pământești pentru scopuri deșarte sau, și mai mult, pierzătoare de suflet. Nu trebuie să ne punem nădejdea în bogățiile pe care întâmplător le deținem și să lăsăm inima noastră să fie înrobite de acestea, pentru că toate bunurile pământești sunt stricăcioase și trecătoare. Deseori, așa cum întărește experiența, dintr-o întâmplare neînsemnată, omul este lipsit de toată averea lui. Dacă se întâmplă să pierdem bunurile noastre materiale, în spatele acestei pierderi va trebui să vedem voia atotînțeleaptă a lui Dumnezeu, să ne supunem acesteia fără tânguire și să răbdăm cu bărbăție sufletească sărăcia. Chiar și în mijlocul lipsei celei mai crunte, să nu încetăm să nădăjduim în Preabunul Dumnezeu și să preamărim Preasfânt numele Lui, așa cum a făcut dreptul și virtuosul Iov. Pentru că nu trebuie să uităm faptul că bunurile materiale nu aduc fericirea reală, adică mângâierea, odihna și pacea inimii, nici nu sunt indispensabile pentru mântuirea sufletului. Dimpotrivă, pun piedici mântuirii, odată ce, așa cum a zis Domnul, „cu greu va intra bogatul în împărăția cerurilor” (Matei 19, 23). Să-L rugăm pe Dumnezeu să ne dăruiască bunurile necesare, așa cum zicem în rugăciunea domnească: „Pâinea noastră cea spre ființă, dă-ne-o nouă astăzi” (Matei 6, 11). (va urma)

PROGRAM LITURGIC

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni 13 martie	14 ⁰⁰	Spovedanie
Marți 14 martie	8 ⁰⁰	Sfânta Liturghia a Darurilor
Miercuri 15 martie	17 ⁰⁰	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 17 martie	14 ⁰⁰ 17 ¹⁵	Spovedanie Sf. Maslu cu 7 preoți
Sâmbătă 18 martie	7 ⁰⁰ 14 ⁰⁰ 17 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților Spovedanie Vecernie
Duminică 19 martie	7 ⁰⁰ 11 ³⁰ 17 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie

Averea celui înțelept

A trăit odată un om înțelept, cunoscut în orașul său și foarte bogat. Avea omul familie, copii și nepoți și avea grijă de ei dar și de bunul mers al orașului. Într-o zi a murit soția lui și el a rămas singur în casă. După anul de doliu, au venit copiii la el și i-au spus că e păcat ca el să locuiască singur într-o casă așa mare: „Vinde casa și toata acareturile, împarte banii între noi... vei locui la băiatul cel mare și nu-ți va lipsi nimic”. La început așa a fost, dar cu timpul au încetat ceilalți copii să vină în vizită, apoi nici nepoții nu mai veneau. Măncare o primea ca o favoare și din ce în ce mai puțină până a ajuns să rabde de foame. Așa s-a înrăutățit situația lui încât îi era rușine să iasă din casă și să se întâlnească cu prietenii lui. Într-o zi i-a spus omul fiului său cel mare să adune toți frații și surorile lui, să-l cheme și pe primar, căci are ceva important să le dea la copii. Când s-au adunat cu toții, a spus: „Am împărțit toată averea mea între voi, dar a mai rămas o ladă cu bani și diamante pe care am îngropat-o lângă copacul de la intrarea în oraș. Lada se poate deschide numai cu 2 chei pe care le dau una la primar și una băiatului cel mare. După moartea mea veți merge împreună, veți deschide lada și primarul va împărți banii între toți copiii”. Din acea zi, omul a început să fie tratat așa cum fusese tratat la început. Copii veneau să-l viziteze, mâncarea era din cea mai bună, toți îl tratau cu mult respect. Dar a venit vremea și omul a decedat. După ce a trecut prima luna de doliu s-au adunat toți copiii și împreună cu primarul au dezgropat lada și au deschis-o. Dar în ladă era numai un cap de măgar și o scrisoare scrisă de mâna celui decedat: „Numai un măgar dă tot ce are încă din timpul vieții!”,

Morala: Dă copiilor cât se poate, dar păstrează ca să nu ai nevoie de ei!

Parastasul modern

Pentru unii, parastasul
E o slujbă de iertare,
Căci în viață răposatul
A greșit, ca fiecare.

Însă pentru mulți din semeni
E comemorare doar
Și-un prilej pentru rudenii
Să se întâlnească, iar.

De aceea uneori,
După ce se înfierbântă,

O fac lată, până-n zori,
Și pun muzica de cântă.

PAROH: Preot Ioan Alupoaiiei † Telefon: 0745 497143 † **Contul parohiei - BANCPOST:** RO32 BPOS 0700 6196 114 RON 01

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.